

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul VIII — Nr. 6

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRÂRI ȘI ALTE ACTE

Luni, 15 ianuarie 1996

SUMAR

Nr.	Pagina	Pagina
LEGI ȘI DECRETE		
1. — Lege privind instituirea Ordinului „Victoria Revoluției Române din Decembrie 1989”	1-2	
1. — Decret pentru promulgarea Legii privind instituirea Ordinului „Victoria Revoluției Române din Decembrie 1989”	2	
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE		
Decizia nr. 29 din 29 martie 1995	3-4	
Decizia nr. 118 din 21 noiembrie 1995	4-5	
★		
Decizia nr. 63 din 20 iunie 1995	5-6	
Decizia nr. 119 din 21 noiembrie 1995	7-8	
ACTE ALE BĂNCII NAȚIONALE A ROMÂNIEI		
1. — Circulară pentru modificarea Regulamentului nr. 3/1995 privind condițiile și modul de efectuare a refinanțării societăților bancare de către Banca Națională a României		8
REPUBLICĂRI		
Legea nr. 50/1994 privind unele măsuri de organizare a activității de îmbunătățiri funciare		9-11
Hotărârea Guvernului nr. 217/1995 privind organizarea și funcționarea Agenției Naționale pentru Privatizare		11-13
Hotărârea Guvernului nr. 488/1995 privind unele măsuri referitoare la desfășurarea învățământului în anul școlar (universitar) 1995/1996		14-15

LEGI ȘI DECRETE

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

CAMERA DEPUTAȚILOR

SENATUL

LEGE

privind instituirea Ordinului „Victoria Revoluției Române din Decembrie 1989”

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

Art. 1. — Pentru cinstirea eroilor-martiri, precum și a persoanelor care s-au remarcat prin fapte deosebite în lupta pentru victoria Revoluției, se instituie Ordinul „Victoria Revoluției Române din Decembrie 1989”.

Art. 2. — Ordinul se conferă post-mortem eroilor-martiri și persoanelor prevăzute în art. 2 din Legea nr. 42/1990, republicată, precum și altor persoane care s-au remarcat prin fapte deosebite în lupta pentru victoria Revoluției din decembrie 1989.

Ordinul „Victoria Revoluției Române din Decembrie 1989” are caracter onorific.

Art. 3. — Criteriile de atribuire a Ordinului „Victoria Revoluției Române din Decembrie 1989”, precum și descrierea și modul de purtare a însemnului ordinului se stabilesc prin regulament întocmit de Guvern și aprobat de Camera Deputaților și de Senatul României.

Art. 4. — Conferirea ordinului se atestă prin brevet, al cărui model va fi stabilit prin regulamentul prevăzut la art. 3.

Art. 5. — Ordinul prevăzut la art. 1 se conferă, potrivit legii, împreună cu brevetul de către Președintele României, la propunerea comisiei prevăzute la art. 4 din Legea nr. 42/1990, republicată.

Art. 6. — Însemnul Ordinului „Victoria Revoluției Române din Decembrie 1989” are forma unei stele cu 8 brațe egale, care se înscrie într-un cerc cu diametrul de 40 mm, având în mijloc un medalion rotund, cu diametrul de 15 mm, conținând în centru litera „V”, și este confecționat din tombac (cupru 90% și zinc 10%), potrivit anexei care face parte integrantă din prezenta lege.

Însemnul ordinului se confecționează de către Regia Autonomă „Securitatea Sătmăreană”.

Art. 7. — Cheltuielile privind confecționarea însemnului se atestă conferirea lui se suportă din bugetul Ordinului „Victoria Revoluției Române din Decembrie 1989”, Secretariatului de Stat pentru Problemele Revoluționarilor a casei pentru păstrarea acestuia și a brevetului prin care din Decembrie 1989.

Această lege a fost adoptată de Camera Deputaților în ședința din 21 decembrie 1995, cu respectarea prevederilor art. 74 alin. (2) din Constituția României.

p. PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR
ION RAȚIU

Această lege a fost adoptată de Senat în ședința din 21 decembrie 1995, cu respectarea prevederilor art. 74 alin. (2) din Constituția României.

p. PREȘEDINTELE SENATULUI
ION SOLCANU

București, 10 ianuarie 1996.
Nr. 1.

ANEXĂ

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

D E C R E T

**pentru promulgarea Legii privind instituirea Ordinului
„Victoria Revoluției Române din Decembrie 1989“**

În temeiul art. 77 alin. (1) și al art. 99 alin. (1) din Constituția României,

Președintele României d e c r e t e a z ă :

Articol unic. — Se promulgă Legea privind instituirea Ordinului „Victoria Revoluției Române din Decembrie 1989” și se dispune publicarea ei în Monitorul Oficial al României.

**PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
ION ILIESCU**

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 29*)****din 29 martie 1995**

Viorel Mihai Ciobanu — președinte
 Mihai Constantinescu — judecător
 Ioan Muraru — judecător
 Constantin Burada — magistrat-asistent

pentru buna administrare a justiției urmează ca dosarele să fie conexe.

CURTEA,

Completul de judecată, convocat potrivit art. 24 alin. (2) din Legea nr. 47/1992, având în vedere actele și lucrările Dosarului nr. 34C/1995, constată următoarele:

Prin rechizitoriul Parchetului de pe lângă Tribunalul Bacău s-a dispus trimiterea în judecată a inculpatului Lupu Mihai pentru săvârșirea infracțiunii prevăzute și pedepsite de art. 279 alin. 2 din Codul penal, reținându-se în sarcina sa că deține, fără drept, o armă de vânatoare, începând cu data de 23 decembrie 1993, când i s-a retras permisul de portarmă și s-a anulat autorizația de a deține armă și muniție de vânatoare. Cauza formează obiectul Dosarului nr. 9.501/1994 al Judecătoriei Bacău. La termenul de 26 ianuarie 1995, inculpatul a invocat excepția de neconstituționalitate a art. 9 și a art. 17 din Decretul nr. 367/1971 privind regimul armelor, munițiilor și materialelor explozive, republicat, susținând că dispozițiile acestor articole, potrivit cărora autorizarea de a deține arme de vânatoare poate fi acordată numai membrilor Asociației Generale a Vânătorilor și Pescarilor Sportivi, contravin prevederilor art. 37 din Constituție privind dreptul de asociere.

Judecătoria Bacău, prin Încheierea din 26 ianuarie 1995, a suspendat judecata și a sesizat Curtea Constituțională pentru a se pronunța asupra excepției. În opinia exprimată, instanța apreciază că excepția nu este întemeiată, dispozițiile criticate sub aspectul constituționalității nefiind în contradicție cu prevederile art. 37 din Constituție privind dreptul de asociere, întrucât, chiar dacă inculpatul este membru al Societății de Vânatoare „Mistrețul” Bacău, această calitate nu-i conferă dreptul de a deține armă și muniție de vânatoare în lipsa autorizării emise de organele competente în condițiile prevăzute de art. 9 lit. a) din Decretul nr. 367 din 26 octombrie 1971.

În fața Judecătoriei Bacău, în dosarele nr. 9.502/1994 și nr. 14.854/1994, inculpații Micu Mihai și, respectiv, Zbâncu Dumitru, trimiși în judecată tot pentru comiterea infracțiunii prevăzute la art. 279 alin. 2 din Codul penal, au ridicat excepția de neconstituționalitate a aceluiași dispoziții legale — art. 9 și art. 17 din Decretul nr. 367/1971, republicat. Prin încheierile din 26 ianuarie 1995 și, respectiv, din 17 februarie 1995, judecătoria a înaintat excepțiile de neconstituționalitate Curții Constituționale pentru soluționare, opinia exprimată fiind în sensul că dispozițiile respective nu contravin Constituției.

Întrucât cele două excepții sus-menționate, care formează obiectul dosarelor nr. 35C/1995 și nr. 36C/1995, au același obiect cu cel al excepției din Dosarul nr. 34C/1995,

examinând încheierile de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, precum și dispozițiile legale apreciate ca neconstituționale, raportate la prevederile Constituției, reține următoarele:

Art. 279 alin. 2 din Codul penal, în temeiul căruia cei trei inculpați au fost trimiși în judecată, incriminează nedepunerea armei sau a muniției în termenul fixat de lege la organul competent, de către cel căruia i s-a respins cererea pentru prelungirea valabilității permisului.

Prin cele trei rechizitorii s-a reținut că inculpații, după anularea autorizării și retragerea permiselor, nu s-au conformat obligației prevăzute de art. 19 alin. 1 din Decretul nr. 367/1971, republicat, de a preda armele de vânatoare în termen de 10 zile. Potrivit alineatului ultim al acestui articol, după împlinirea termenului, armele respective „se consideră deținute fără drept”.

Excepțiile invocate se referă la neconstituționalitatea art. 9 și a art. 17 din Decretul nr. 367/1971, republicat.

Potrivit art. 23 alin. (2) din Legea nr. 47/1992, excepția de neconstituționalitate poate să privească numai dispozițiile legale de care depinde judecarea cauzei.

Calificarea faptei reținute de rechizitoriile formulate în sarcina inculpaților este nemijlocit legată de încălcarea obligației legale de predare a armei după retragerea permisului. Inculpații susțin că n-ar fi trebuit ca permisul să le fi fost retras, deoarece fac parte din Societatea de Vânatoare „Mistrețul” Bacău, în care sens au invocat excepțiile de neconstituționalitate. Dar obligația legală de a preda arma de vânatoare ca urmare a retragerii permisului nu este condiționată de motivul pe care se întemeiază această măsură. Mai mult, după expirarea termenului de 10 zile în cadrul căruia arma trebuia predată, alineatul ultim al art. 19 din Decretul nr. 367/1971, republicat, califică deținerea armei în continuare ca fiind „fără drept”. De aceea, indiferent de faptul că pot deține arme de vânatoare numai membrii Asociației Generale a Vânătorilor și Pescarilor Sportivi, așa cum prevede art. 9 lit. a) și art. 17 lit. c) din Decretul nr. 367/1971, republicat, sau că pot deține o asemenea armă și vânătorii din orice altă asociație, chiar dacă nu sunt membri ai asociației generale, așa cum se susține prin excepțiile invocate, obligația de predare a armei după retragerea permisului subsistă ca atare. Litigiul legat de motivul retragerii permisului constituie un alt aspect, ce nu înlătură conduita legală instituită prin Decretul nr. 367/1971 pentru portul armei. Totodată, se constată că excepțiile invocate nu se referă nemijlocit la dispozițiile legale în baza cărora inculpații au fost trimiși în judecată.

În consecință, întrucât excepțiile invocate nu privesc nici una dintre dispozițiile legale de care depinde judecarea cauzei, fiind deci irelevante pentru soluționarea cauzei de către instanța judecătorească, în sensul art. 23 alin. (2) din Legea nr. 47/1992, urmează a fi respinse ca vădit nefondate în temeiul art. 24 alin. (2) din această lege.

Pentru motivele expuse, în temeiul art. 144 lit. c) din Constituție, precum și al art. 13 alin. (1) lit. A.c), al art. 23 alin. (2), al art. 24 alin. (2) și al art. 25 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, în unanimitate,

CURTEA

În numele legii

DECIDE:

Conexează dosarele nr. 35C/1995 și nr. 36C/1995 la Dosarul nr. 34C/1995 și respinge ca vădit nefondate excepțiile de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 9 și ale art. 17 din Decretul nr. 367/1971, republicat, invocate de Lupu Mihai, Micu Mihai și Zbâncu Dumitru în dosarele nr. 9.501/1994, nr. 9.502/1994 și nr. 14.854/1994 ale Judecătoria Bacău.

Cu recurs în termen de 10 zile de la comunicare.

Pronunțată la data de 21 martie 1995.

PREȘEDINTE,

prof. univ. dr. Viorel Mihai Ciobanu

Magistrat-asistent,
Constantin Burada

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 118 din 21 noiembrie 1995

Florin Bucur Vasilescu — președinte
Costică Bulai — judecător
Antonie Iorgovan — judecător
Lucian Stângu — judecător
Victor Dan Zlătescu — judecător
Raul Petrescu — procuror
Constantin Burada — magistrat-asistent

Pe rol pronunțarea asupra recursurilor declarate de Micu Mihai, Lupu Mihai și Zbâncu Dumitru împotriva Deciziei Curții Constituționale nr. 29 din 29 martie 1995.

Dezbaterile au avut loc în ședința publică din 14 noiembrie 1995, susținerile părților fiind consemnate în încheierea din aceeași dată. Curtea, având nevoie de timp pentru deliberare, a amânat pronunțarea pentru data de 21 noiembrie 1995, când a adoptat prezenta decizie.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Decizia nr. 29 din 29 martie 1995 s-au respins ca vădit nefondate excepțiile de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 9 și ale art. 17 din Decretul nr. 367/1971, republicat, invocate de Lupu Mihai, Micu Mihai și Zbâncu Dumitru în dosarele nr. 9.501/1994, nr. 9.502/1994 și nr. 14.854/1994 ale Judecătoria Bacău.

Din considerentele deciziei rezultă că cei trei inculpați au fost trimiși în judecată în baza art. 279 alin. 2 din Codul penal, deoarece nu s-au conformat obligației prevăzute de art. 19 alin. 1 din Decretul nr. 367/1971, republicat, de a preda armele de vânatoare în termen de 10 zile după anularea autorizării și retragerea permiselor de portarmă.

În motivarea soluției s-a reținut, în esență, că, potrivit art. 23 alin. (2) din Legea nr. 47/1992, excepția poate să privească numai dispozițiile legale de care depinde judecarea cauzei, or, în speță, inculpații au invocat neconstituționalitatea dispozițiilor art. 9 și ale art. 17 din Decretul nr. 367/1971, republicat, care nu privesc de

nemijlocit la textele legale în baza cărora inculpații au fost trimiși în judecată, astfel că ele sunt irelevante pentru soluționarea dosarelor de către instanța judecătorească. Totodată, s-a reținut că, indiferent de faptul că pot deține arme de vânatoare numai membrii Asociației Generale a Vânătorilor și Pescarilor Sportivi, așa cum prevăd art. 9 lit. a) și art. 17 lit. c) din Decretul nr. 367/1971, republicat, sau că pot deține asemenea arme și vânătorii din alte asociații, au obligația de predare a armei după retragerea permisului, instituită prin art. 19 din Decretul nr. 367/1971, republicat, subzistă.

Împotriva deciziei au declarat recurs Micu Mihai, Lupu Mihai și Zbâncu Dumitru, susținând, în esență, că în mod eronat completul de fond a reținut că judecarea cauzei nu depinde de constituționalitatea art. 9 și a art. 17 din Decretul nr. 367/1971, republicat. Se apreciază că prevederile respective, care condiționează eliberarea permiselor de portarmă de calitatea de membru al Asociației Generale a Vânătorilor și Pescarilor Sportivi, sunt discriminatorii și, totodată, încalcă dreptul de asociere — art. 37 alin. (1) din Constituție —, deoarece membrii Societății de Vânatoare „Mistrețul” Bacău, neputând obține un permis de portarmă, sunt în imposibilitate de a realiza scopul pentru care s-a constituit asociația.

Întrucât cauza a fost soluționată la fond potrivit art. 24 alin. (2) din Legea nr. 47/1992, în vederea soluționării recursului, s-au solicitat, în baza art. 24 alin. (3) din aceeași lege, punctele de vedere ale Camerei Deputaților, Senatului, precum și al Guvernului.

În punctul de vedere al Guvernului se consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, deoarece dispozițiile art. 9 și ale art. 17 din Decretul nr. 367/1971, republicat, nu contravin dispozițiilor art. 37 alin. (1) din Constituție, care garantează „dreptul de asociere”, și nici altor prevederi constituționale. Se apreciază că între dreptul de liberă asociere al cetățenilor în asociațiile admise de lege și regimul de folosire a armelor și

unor cerințe și scopuri diferite. Drept consecință, chiar în situația inculpaților, membri ai Societății de Vânătoare „Mistretul” Bacău, această calitate nu le conferă dreptul de a deține arme de vânătoare, deoarece dreptul de a emite autorizații pentru astfel de arme este acordat, prin lege, numai Asociației Generale a Vânătorilor și Pescarilor Sportivi, care, împreună cu organele de poliție, țin evidența și exercită controlul asupra acestora. Se mai arată că excepția de neconstituționalitate nu privește nici una dintre dispozițiile de care depinde judecarea cauzei, inculpații fiind trimiși în judecată în baza art. 279 alin. 2 din Codul penal.

Camera Deputaților și Senatul nu au comunicat punctele lor de vedere.

CURTEA,

analizând decizia atacată, motivele de recurs invocate, punctul de vedere al Guvernului, raportul judecătorului-raportor, reține următoarele:

Prima critică, potrivit căreia completul de fond a reținut greșit că judecarea cauzei nu depinde de constituționalitatea art. 9 și a art. 17 din Decretul nr. 367/1971, republicat, nu poate fi primită, deoarece, așa cum corect s-a constatat prin decizia atacată cu recurs, inculpații au fost trimiși în judecată ca urmare a încălcării obligației de predare a armei de vânătoare, după retragerea permisului, în termenul de 10 zile prevăzut la art. 19 alin. 1 din Decretul nr. 367/1971, republicat, text necriticat sub aspectul constituționalității. Așa cum s-a statuat de către completul de

fond, indiferent că pot deține arme de vânătoare numai membrii Asociației Generale a Vânătorilor și Pescarilor Sportivi, așa cum prevede art. 9 lit. a) și art. 17 lit. c) din Decretul nr. 367/1971, republicat, sau că pot deține asemenea arme și vânătorii din alte asociații, obligația de predare a armei, după retragerea permisului, subsistă, situație în care refuzul de a preda arma cade sub incidența legii penale.

De altfel, inculpații, după îndeplinirea obligației de predare, aveau posibilitatea de a contesta măsura de retragere a permisului, evitând în acest mod încălcarea legii penale.

Nici cea de-a doua critică, făcută în sensul că dispozițiile art. 9 și ale art. 17 din Decretul nr. 367/1971, republicat, încalcă dreptul la asociere, prevăzut la art. 37 alin. (1) din Constituție, nu poate fi acceptată, deoarece, pe de o parte, este irelevantă în cauză, iar, pe de altă parte, așa cum s-a statuat prin Decizia Curții Constituționale nr. 2/1993, „dreptul la asociere se poate exercita numai cu respectarea legii și nu împotriva ei”. Într-adevăr, între dreptul la liberă asociere, prevăzut de art. 37 alin. (1) din Constituție, și regimul de folosire a armelor de vânătoare nu există o legătură nemijlocită și necesară ce ar implica, în mod obligatoriu, acordarea dreptului de a deține și a folosi astfel de arme tuturor vânătorilor, indiferent de asociația din care fac parte, prevederile art. 9 lit. a) și ale art. 17 lit. c) din Decretul nr. 367/1971, republicat, fiind justificate de interese de ordin public.

Examinând și din oficiu decizia atacată, în temeiul art. 304¹ din Codul de procedură civilă, se constată că nu există motive care să conducă la desființarea ei.

Față de cele arătate, văzând și prevederile art. 144 lit. c) și ale art. 145 alin. (2) din Constituție, precum și ale art. 1, art. 3, art. 13 alin. (1) lit. A.c), art. 25 și art. 26 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA

În numele legii

DECIDE:

Respinge recursurile declarate de Micu Mihai, Lupu Mihai și Zbâncu Dumitru împotriva Deciziei Curții Constituționale nr. 29 din 29 martie 1995.

Definitivă.

Pronunțată în ședința publică din 21 noiembrie 1995.

PREȘEDINTE,

conf. univ. dr. Florin Bucur Vasilescu

Magistrat-asistent,

Constantin Burada

★

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 63*)

din 20 iunie 1995

Victor Dan Zlătescu — președinte
Viorel Mihai Ciobanu — judecător
Antonie Iorgovan — judecător
Doina Suliman — magistrat-asistent

Completul de judecată, convocat fără citarea părților potrivit art. 24 alin. (2) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, examinând excepția de neconstituționalitate a Decretului nr. 218/1960 și a Decretului nr. 712/1966, invocată de reclamantul Petrescu Marius în Dosarul nr. 1.714/1994 al Judecătoriei Lugoj, constată următoarele:

Judecătoria Lugoj, prin Încheierea din 17 mai 1995, a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituțio-

nalitate a prevederilor Decretului nr. 218/1960, astfel cum au fost modificate prin Decretul nr. 712/1966, invocată de Petrescu Marius.

În esență, se invocă faptul că decretele nr. 218/1960 și nr. 712/1966 sunt abrogate potrivit art. 150 alin. (1) din Constituție, întrucât vin în contradicție cu prevederile acesteia.

Judecătoria Lugoj, exprimându-și opinia potrivit dispozițiilor art. 23 alin. (5) din Legea nr. 47/1992, consideră excepția neîntemeiată, deoarece art. 77 din Legea nr. 58/1991 prevede că reparațiile pentru bunurile preluate de stat în mod abuziv se vor reglementa printr-o lege specială, iar art. 26 alin. (3) teza a II-a din Legea nr. 47/1992 stabilește că repararea daunelor suferite anterior intrării în vigoare a Constituției din anul 1991 se reglementează prin lege.

CURTEA,

având în vedere încheierea de sesizare, raportul întocmit în cauză, dispozițiile art. 144 lit. c) din Constituție și ale art. 24 alin. (2) din Legea nr. 47/1992, reține:

Chiar dacă dispozițiile legale atacate sunt anterioare Constituției din anul 1991, Curtea constată că este competentă să se pronunțe asupra excepției invocate. În acest sens s-a statuat și prin deciziile sale nr. 3/1993, nr. 5/1993 și nr. 5/1995.

Prin art. III alin. 1 din Decretul nr. 218/1960 s-a stabilit că „Dreptul la orice acțiuni având ca obiect restituirea, în natură sau prin echivalent, a unui bun intrat, înainte de data publicării decretului de față, în posesiunea statului, în aceea a unei organizații cooperatiste sau a oricărei alte organizații obștești, fie fără nici un titlu, fie în cadrul procedurii prevăzute de Decretul nr. 111/1951, se prescrie prin 2 ani șocotiți de la data când a avut loc intrarea în posesiune”. În același termen se prescrie și dreptul de a cere executarea silită în temeiul oricărui titlu executor obținut în urma exercitării vreunui dintre drepturile la acțiune la care se referă alin. 1 (art. III alin. 2). În sfârșit, prin art. III alin. 3 s-a stabilit că dispozițiile art. 13–17 din Decretul nr. 167/1958 nu sunt aplicabile acestei prescripții.

Prin Decretul nr. 712/1966 s-a stabilit că bunurile ce se încadrează în prevederile art. III din Decretul nr. 218/1960 și se află în posesia unei organizații socialiste sunt considerate proprietate de stat de la data intrării lor în posesia statului sau a oricărei organizații socialiste. Se prevede, de asemenea, că bunurile avute în vedere de text, care la data publicării decretului se aflau în posesia unei organizații cooperatiste sau a unei alte organizații obștești, vor rămâne în folosința acestora, urmând ca, pentru viitor, să li se aplice dispozițiile legale care reglementează transmiterea bunurilor statului în folosința unor asemenea organizații.

După cum se poate observa, suntem în prezența unui drept de proprietate constituit potrivit unor acte normative anterioare Constituției. Se solicită ca aceste acte să fie declarate neconstituționale.

Solicitarea reclamantului de a constata neconstituționalitatea actelor normative în raport cu Constituția din anul 1952 și cu Constituția din anul 1965, exprimată în cererea introductivă de către instanță, nu poate fi primită, deoarece o lege poate fi apreciată, inclusiv în ce privește posibilitatea controlului constituționalității sale, numai în funcție de regimul constituțional sub imperiul căruia a fost adoptată.

În ce privește constatarea neconstituționalității și deci a abrogării decretelor atacate în temeiul art. 150 alin. (1) al Constituției din anul 1991, trebuie distins, pe de o parte, între constituirea dreptului și efectele sale sub imperiul actelor normative anterioare și care sunt atacate și efectele dreptului constituit anterior, care se produc în continuare, sub regimul Constituției din anul 1991, pe de altă parte.

Legea posteroară, deci Constituția din anul 1991, nu poate stinge dreptul născut sub imperiul legii anterioare, deoarece ar însemna ca ea să fie aplicată retroactiv, ceea ce interzice art. 15 alin. (2) din Constituție. Noua lege poate modifica regimul juridic anterior, poate suprima acest drept sau îl poate înlocui cu un alt drept care astfel se

naște, cum ar fi cazul reconstituirii dreptului afectat de legea anterioară. Dar fără retroactivitate, noua lege nu poate desființa modalitatea în care legea anterioară a constituit dreptul respectiv. Această concluzie nu este infirmată de faptul că dreptul de proprietate al statului, constituit pe baza decretelor atacate, reprezintă o situație juridică în curs, deoarece în acest caz nu mai suntem în domeniul neretroactivității, ci în acela al aplicării imediate a legii noi, astfel încât dreptului de proprietate constituit anterior Constituției îi sunt aplicabile prevederile regimului constituțional actual.

Prin excepția invocată se urmărește repararea, în natură, a daunelor suferite prin aplicarea actelor normative atacate. Dar art. 77 din Legea nr. 58/1991 prevede că reparațiile pentru bunurile preluate de stat în mod abuziv se vor reglementa printr-o lege specială, iar art. 26 alin. (3) teza a II-a din Legea nr. 47/1992 stabilește că repararea daunelor suferite anterior intrării în vigoare a Constituției din anul 1991 se reglementează prin lege. Recunoscând, implicit, că prin unele acte normative anterioare Constituției din anul 1991 anumite persoane au suferit daune, Parlamentul și-a exprimat în mod neechivoc voința politică de a elabora o lege care să repare aceste daune, tocmai pentru că, datorită principiului neretroactivității legilor, o altă soluție nu este posibilă. Deci repararea unor asemenea daune este rezervată legii și nici un organ de jurisdicție nu poate, fără încălcarea acestor prevederi și a principiului separației puterilor în stat, să se substituie legiuitorului în soluționarea problemei respective. Așa fiind, în situația în care ar fi sesizată cu ilegalități și abuzuri, cu încălcări ale ordinii constituționale săvârșite înainte de intrarea în vigoare a Constituției din anul 1991, Curtea nu este competentă să le rezolve. Dacă ar face un asemenea lucru, Curtea Constituțională însăși ar încălca Constituția și principiile dreptului, pentru că ar înlătura un abuz, o ilegalitate, printr-o arogare abuzivă de competență, ceea ce este evident în afara ideii de justiție constituțională. Clarificarea și rezolvarea unor asemenea situații revin numai autorităților publice competente, deoarece, potrivit art. 123 alin. (1) din Constituție, justiția se înfăptuiește în numele legii, deci prin aplicarea ei, nu prin ignorarea unor dispoziții legale.

Pe baza acestor considerente, Curtea Constituțională a respins ca vădit nefondată excepția de neconstituționalitate a Decretului nr. 218/1960 și a Decretului nr. 712/1966, prin Decizia nr. 5 din 17 ianuarie 1995, soluție rămasă definitivă ca urmare a respingerii recursului prin Decizia nr. 36 din 28 martie 1995. Aceste considerente se găsesc și în alte decizii ale Curții, precum nr. 3/1993, nr. 5/1993, nr. 14/1993 și nr. 27/1993. Chiar dacă ele se referă la alte acte normative anterioare Constituției, cum ar fi Decretul nr. 92/1950, H.C.M. nr. 606/1959, Decretul nr. 223/1974, motivele care au stat la baza lor sunt deplin valabile și în cauza de față și deci nu se justifică îndepărtarea Curții de la practica sa.

Curtea Constituțională este chemată să se pronunțe numai asupra excepției de neconstituționalitate și nu are căderea de a verifica la speță dacă actele normative invocate sunt sau nu incidente în cauza respectivă.

Pentru motivele arătate, în temeiul art. 144 lit. c) și al art. 145 alin. (2) din Constituție, precum și al art. 13 alin. (1) lit. A.c), al art. 24 alin. (2) și al art. 25 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, în unanimitate,

CURTEA

În numele legii

DECIDE:

Respinge ca vădit nefondată excepția de neconstituționalitate a Decretului nr. 218/1960 și a Decretului nr. 712/1966, invocată de Petrescu Marius în Dosarul nr. 1.714/1994 al Judecătoriai Lugoj.

Cu recurs în termen de 10 zile de la comunicare.

Pronunțată la data de 20 iunie 1995.

PREȘEDINTE,

prof. univ. dr. Victor Dan Zlătescu

Magistrat-asistent,

Tomáš Václavík

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 119
din 21 noiembrie 1995

Ioan Muraru	— președinte
Mihai Constantinescu	— judecător
Ioan Deleanu	— judecător
Lucian Stângu	— judecător
Florin Bucur Vasilescu	— judecător
Raul Petrescu	— procuror
Doina Suliman	— magistrat-asistent

Pe rol pronunțarea asupra recursului declarat de Petrescu Marius împotriva Deciziei nr. 63, pronunțată la data de 20 iunie 1995 de către Curtea Constituțională.

Dezbaterile au avut loc în ședința din 7 noiembrie 1995, în prezența recurentului Petrescu Marius și în lipsa celorlalte părți legal citate — Consiliul Local al Comunei Fârdea, Inspectoratul Școlar Timiș, Institutul Politehnic Timișoara — și au fost consemnate în încheierea de la aceeași dată, când pronunțarea a fost amânată la 14 noiembrie 1995 și apoi la 21 noiembrie 1995.

CURTEA,

examinând actele și lucrările dosarului, constată:

Prin Decizia nr. 63 din 20 iunie 1995, Curtea Constituțională a respins ca vădit nefondată, în temeiul art. 24 alin. (2) din Legea nr. 47/1992, excepția de neconstituționalitate a Decretului nr. 218/1960 și a Decretului nr. 712/1966, invocată de reclamantul Petrescu Marius în Dosarul nr. 1.714/1994 al Judecătorei Lugoj.

Împotriva acestei decizii Petrescu Marius a declarat recurs, în esență, pentru următoarele motive:

În mod greșit s-a reținut în decizie că reclamantul ar fi solicitat să se constate neconstituționalitatea celor două decrete în funcție de Constituția din anul 1952 și de Constituția din anul 1965, deoarece scopul urmărit este acela de a se constata neconstituționalitatea acelor acte normative față de actuala Constituție, considerându-se că altminteri dreptul de proprietate al statului s-ar putea constitui, pe baza acestor decrete, și sub imperiul actualei Constituții, astfel încât aplicarea decretelor respective s-ar putea face și în prezent, cu toate că, prin conținutul lor, sunt contrare unor prevederi constituționale. De aceea se solicită constatarea abrogării decretelor nr. 218/1960 și nr. 712/1966 începând cu data intrării în vigoare a Constituției din anul 1991 „fără a afecta drepturile constituite anterior acestei date în temeiul actelor normative anterioare, dacă aceste drepturi s-au constituit“.

Alt motiv de recurs se referă la invocarea, în decizia recurată, a prevederilor art. 77 din Legea nr. 58/1991 și a celor din art. 26 alin. (3) teza a II-a din Legea nr. 47/1992, susținându-se că aceste texte legale ar fi contrare îndeosebi principiului separației puterilor, precum și art. 21 din Constituție.

În temeiul art. 24 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, întrucât excepția fiind respinsă ca vădit nefondată, nu se ceruseră punctele de vedere ale celor două Camere ale Parlamentului și al Guvernului, reclamantul a solicitat aceste puncte de vedere în scopul soluționării recursului.

Guvernul, în punctul său de vedere, consideră excepția neîntemeiată și recursul nefondat, deoarece:

a) neconstituționalitatea unor legi adoptate anterior

Curtea Constituțională, deoarece „legea dispune numai pentru viitor“, potrivit art. 15 alin. (2) din legea fundamentală;

b) nu este de competența Curții verificarea constituționalității Decretului nr. 218/1960 și a Decretului nr. 712/1966 în raport cu Constituția din anul 1952 și cu Constituția din anul 1965, deoarece art. 43 pct. 15 teza a II-a din această din urmă constituție stipula în mod expres că numai Marea Adunare Națională hotărăște asupra constituționalității legilor;

c) cele două decrete care fac obiectul excepției nu pot fi considerate ca abrogate în temeiul art. 150 alin. (1) din Constituție, întrucât nu se mai aplică în prezent;

d) scopul urmărit prin excepție — restituirea unor bunuri imobile — nu poate fi realizat pe această cale, având în vedere prevederile art. 77 din Legea nr. 58/1991 și ale art. 26 alin. (3) din Legea nr. 47/1992 potrivit cărora repararea abuzurilor regimului anterior este un domeniu rezervat legii;

e) recursul și excepția sunt contrare practicii jurisdicționale a Curții Constituționale, așa cum a fost consacrată prin deciziile nr. 5/1995 și nr. 36/1995.

Cele două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere.

CURTEA

examinând decizia atacată cu recurs, motivele de recurs, raportul întocmit în cauză și concluziile procurorului, decretele nr. 218/1960 și nr. 712/1966 raportate la prevederile constituționale, ale Legii nr. 47/1992 și ale Regulamentului de organizare și funcționare a Curții Constituționale, reține următoarele:

Motivele de recurs sunt neîntemeiate.

Susținerea că reclamantul nu ar fi solicitat constatarea neconstituționalității Decretului nr. 218/1960 și a Decretului nr. 712/1966 în raport cu regimul constituțional anterior este inexactă, deoarece în cererea introdusă la instanță se arată că „Decretele nr. 218/1960 și nr. 712/1966 trebuie considerate însă ca fiind neconstituționale și deci ilegale în raport cu prevederile Constituțiilor României din 1952 și, respectiv, 1965, sub imperiul cărora au fost editate“.

În ceea ce privește interpretarea dată de recurent în sensul că, în temeiul art. III alin. 1 din Decretul nr. 218/1960, și în prezent s-ar putea constitui proprietatea statului asupra unor bunuri, această teză este contrară însuși conținutului normativ al articolului respectiv, care, referindu-se explicit doar la bunurile aflate în posesia statului anterior publicării sale, implicit este inaplicabil pentru bunurile intrate în această posesie ulterior. Deci critica făcută se întemeiază pe o ipoteză imposibilă și contrară, de altfel, întregii practici de aplicare a Decretului nr. 218/1960 și a Decretului nr. 712/1966, de la instituirea lor.

Nu poate fi reținut nici motivul potrivit căruia dispozițiile art. 77 din Legea nr. 58/1991 și cele ale art. 26 alin. (3) teza a II-a din Legea nr. 47/1992 sunt contrare principiului separației puterilor în stat, precum și dispozițiilor art. 21 din Constituție, deoarece:

— critica formulată excede obiectul excepției, fiind fără

— însuși recurentul arată că prevederile art. 77 din Legea nr. 58/1991 și ale art. 26 din Legea nr. 47/1992 nu îl privesc, întrucât consideră că dreptul de proprietate al statului asupra imobilului în litigiu nu s-a constituit.

Sensul prevederii art. 21 din Constituție este acela al posibilității oricărei persoane de a se adresa justiției pentru apărarea drepturilor, libertăților și intereselor sale legitime și nicidecum acela că introducerea unei acțiuni în justiție trebuie să conducă în mod obligatoriu la admiterea acesteia.

Față de considerentele arătate, în temeiul dispozițiilor art. 144 lit. c) și ale art. 145 alin. (2) din Constituție, ale art. 1, art. 3 și art. 13 alin. (1) lit. A.c), ale art. 23, 25 și 26 din Legea nr. 47/1992, precum și ale art. 26 alin. 2 din Regulamentul de organizare și funcționare a Curții Constituționale,

CURTEA

În numele legii

DECIDE:

Respinge recursul declarat de Petrescu Marius împotriva Deciziei nr. 63, pronunțată de Curtea Constituțională la data de 20 iunie 1995.

Definitivă.

Pronunțată în ședința din 21 noiembrie 1995.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. IOAN MURARU

Magistrat-asistent,
Doina Suliman

ACTE ALE BĂNCII NAȚIONALE A ROMÂNIEI

BANCA NAȚIONALĂ A ROMÂNIEI

CIRCULARĂ

pentru modificarea Regulamentului nr. 3/1995 privind condițiile și modul de efectuare a refinanțării societăților bancare de către Banca Națională a României

Art. I. — Regulamentul nr. 3/1995 privind condițiile și modul de efectuare a refinanțării societăților bancare de către Banca Națională a României se modifică după cum urmează:

1. Articolul 19 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 19. — De regulă, creditul special este tras integral la data acordării sale și poate fi rambursat în avans, parțial sau integral.

Dobânda aferentă se calculează la soldul angajamentelor zilnice efective și se plătește la scadență, dacă la acordare nu se prevede altfel.“

2. Articolul 20 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 20. — În cazuri excepționale, condițiile prevăzute la art. 16 și 18 se pot modifica de către Consiliul de administrație al Băncii Naționale a României.“

3. Articolul 25 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 25. — În situația în care, în cursul unei zile, soldul debitor depășește plafonul prevăzut la art. 2 , Banca

Națională a României va adopta, în ordine, una sau mai multe dintre următoarele măsuri:

a) încetarea oricărei plăți;

b) executarea imediată a garanțiilor depuse de societatea bancară pentru creditul lombard;

c) executarea oricăror alte garanții depuse de societatea bancară în cauză pentru alte categorii de credite în derulare;

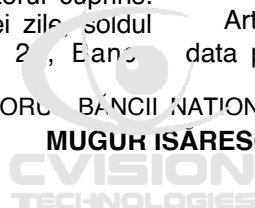
d) trecerea la măsuri speciale de supraveghere și restabilire a lichidității societății bancare în cauză, conform prevederilor art. 52 și 54 din Legea nr. 33/1991 privind activitatea bancară;

e) retragerea definitivă a autorizației și recuperarea debitelui, în cadrul acțiunii de lichidare a societății bancare.“

Art. II. — Prevederile prezentei circulare se aplică de la data publicării ei în Monitorul Oficial al României.

GUVERNATORUL BĂNCII NAȚIONALE A ROMÂNIEI,
MUGUR ISĂRESCU

București, 4 ianuarie 1996.
Nr. 1.

R E P U B L I C Ă R I

L E G E A Nr. 50/1994*)

privind unele măsuri de organizare a activității de îmbunătățiri funciare

Art. 1. — Activitățile de investiții, exploatare, întreținere și reparații a lucrărilor de îmbunătățiri funciare, de interes național, pentru asigurarea alimentației populației, se organizează în regie autonomă.

În acest scop, Guvernul, în termen de 30 de zile de la intrarea în vigoare a prezentei legi, va înființa Regia Autonomă a Îmbunătățirilor Funciare, în conformitate cu prevederile legii.**)

Statutul de organizare și funcționare a Regiei Autonome a Îmbunătățirilor Funciare se aprobă de către Guvern.

Art. 2. — Patrimoniul Regiei Autonome a Îmbunătățirilor Funciare se constituie din actualul patrimoniu al societăților comerciale de exploatare a lucrărilor de îmbunătățiri funciare cu capital majoritar de stat.

Societățile comerciale de exploatare a lucrărilor de îmbunătățiri funciare cu capital majoritar de stat, care își încetează activitatea, sunt prevăzute în lista anexată.

Fondul Proprietății de Stat va transmite Regiei Autonome a Îmbunătățirilor Funciare, prin protocol, în termen de 30 de zile de la intrarea în vigoare a prezentei legi, patrimoniul societăților comerciale prevăzute în lista-anexă de la alin. 2, la valoarea stabilită potrivit legii.

Art. 3. — Fondul Proprietății de Stat împreună cu Fondurile Proprietății Private vor asigura, în termen de 30 de zile de la intrarea în vigoare a prezentei legi, compensarea cotei-părți de 30% din capitalul social al societăților comerciale prevăzute în lista-anexă de la art. 2, cuvenite Fondurilor Proprietății Private.

Veniturile cuvenite Fondului Proprietății de Stat și Fondurilor Proprietății Private din dividendele cuvenite de la societățile comerciale, reorganizate în Regia Autonomă a Îmbunătățirilor Funciare, se vor reduce corespunzător pentru anul 1994, în funcție de data înființării regiei.

Art. 4. — Actele de transmitere inițială a capitalului social, de către societățile comerciale prevăzute la art. 2 din lege, către Fondul Proprietății de Stat și Fondurile Proprietății Private, își încetează valabilitatea la data compensării cotei-părți de 30% din capitalul social, prevăzută la art. 3 alin. 1.

Art. 5. — Cheltuielile cu energia electrică necesară pompării apei de la priză până la hidrant și toate cheltuielile cu evacuarea apei din rețeaua de desecare, precum și cheltuielile de întreținere și reparații ale lucrărilor de îmbunătățiri funciare, din patrimoniul Regiei Autonome a Îmbunătățirilor Funciare, se suportă integral de la bugetul de stat.

Cheltuielile de exploatare a sistemelor de irigații se suportă de beneficiari pe bază de tarif aprobat de Ministerul Agriculturii și Alimentației și Ministerul Finanțelor.

Pentru agenții economici și instituțiile publice care au sisteme de irigații și sisteme de desecare în afara celor din patrimoniul Regiei Autonome a Îmbunătățirilor Funciare, cheltuielile cu energia electrică necesară pompării apei de la priză până la hidrant, precum și cheltuielile cu energia electrică pentru evacuarea apei din sistemele de desecare se vor suporta de la bugetul de stat.

Creditele nerambursate, aferente investițiilor efectuate pe terenurile preluate ca efect al dispozițiilor Legii fondului funciar nr. 18/1991, și dobânzile aferente acestora se preiau de către stat ca datorie publică internă.

Art. 6. — Regia Autonomă a Îmbunătățirilor Funciare poate folosi dotarea patrimonială și personalul tehnic de care dispune și pentru alte prestații către persoane fizice și juridice, fără a afecta activitatea de bază.

ANEXĂ

L I S T A

societăților comerciale de exploatare a lucrărilor de îmbunătățiri funciare care se reorganizează

Nr. crt.	Denumirea societății comerciale	Localitatea de reședință	Județul
1.	Societatea Comercială de Exploatare a Lucrărilor de Îmbunătățiri Funciare „Scelif” Alba — S.A.	Alba Iulia	Alba
2.	Societatea Comercială de Exploatare a Lucrărilor de Îmbunătățiri Funciare „Scelif” Arad — S.A.	Arad	Arad
3.	Societatea Comercială de Exploatare a Lucrărilor de Îmbunătățiri Funciare „Scelif” Argeș — S.A.	Pitești	Argeș
4.	Societatea Comercială de Exploatare a Lucrărilor de Îmbunătățiri Funciare „Scelif” Bacău — S.A.	Bacău	Bacău
5.	Societatea Comercială de Exploatare a Lucrărilor de Îmbunătățiri Funciare „Scelif” Bihor — S.A.	Oradea	Bihor

*) Republicată în temeiul art. III din Legea nr. 138 din 29 decembrie 1995, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 303 din 30 decembrie 1995.

Legea nr. 50 din 7 iulie 1994 a fost publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 179 din 14 iulie 1994.

**) Regia Autonomă a Îmbunătățirilor Funciare a fost înființată prin Hotărârea Guvernului nr. 686 din 7 octombrie 1994, publicată în Monitorul

Nr. crt.	Denumirea societății comerciale	Localitatea de reședință	Județul
6.	Societatea Comercială de Exploatare a Lucrărilor de Îmbunătățiri Funciare „Scelif” Bistrița — S.A.	Bistrița	Bistrița-Năsăud
7.	Societatea Comercială de Exploatare a Lucrărilor de Îmbunătățiri Funciare „Scelif” Brașov — S.A.	Brașov	Brașov
8.	Societatea Comercială de Exploatare a Lucrărilor de Îmbunătățiri Funciare „Scelif” Botoșani — S.A.	Botoșani	Botoșani
9.	Societatea Comercială de Exploatare a Lucrărilor de Îmbunătățiri Funciare „Scelif” Brăila — S.A.	Brăila	Brăila
10.	Societatea Comercială de Exploatare a Lucrărilor de Îmbunătățiri Funciare „Scelif” Buzău — S.A.	Buzău	Buzău
11.	Societatea Comercială de Exploatare a Lucrărilor de Îmbunătățiri Funciare „Scelif” Caraș-Severin — S.A.	Reșița	Caraș-Severin
12.	Societatea Comercială de Exploatare a Lucrărilor de Îmbunătățiri Funciare „Scelif” Călărași — S.A.	Călărași	Călărași
13.	Societatea Comercială de Exploatare a Lucrărilor de Îmbunătățiri Funciare „Scelif” Cluj — S.A.	Cluj-Napoca	Cluj
14.	Societatea Comercială de Exploatare a Lucrărilor de Îmbunătățiri Funciare „Scelif” Constanța — S.A.	Constanța	Constanța
15.	Societatea Comercială de Exploatare a Lucrărilor de Îmbunătățiri Funciare „Scelif” Covasna — S.A.	Sfântu Gheorghe	Covasna
16.	Societatea Comercială de Exploatare a Lucrărilor de Îmbunătățiri Funciare „Scelif” Dâmbovița — S.A.	Comuna Ulmi	Dâmbovița
17.	Societatea Comercială de Exploatare a Lucrărilor de Îmbunătățiri Funciare „Scelif” Dolj — S.A.	Craiova	Dolj
18.	Societatea Comercială de Exploatare a Lucrărilor de Îmbunătățiri Funciare „Scelif” Galați — S.A.	Galați	Galați
19.	Societatea Comercială de Exploatare a Lucrărilor de Îmbunătățiri Funciare „Scelif” Gorj — S.A.	Târgu Jiu	Gorj
20.	Societatea Comercială de Exploatare a Lucrărilor de Îmbunătățiri Funciare „Scelif” Giurgiu — S.A.	Comuna Frătești	Giurgiu
21.	Societatea Comercială de Exploatare a Lucrărilor de Îmbunătățiri Funciare „Scelif” Harghita — S.A.	Miercurea-Ciuc	Harghita
22.	Societatea Comercială de Exploatare a Lucrărilor de Îmbunătățiri Funciare „Scelif” Hunedoara — S.A.	Deva	Hunedoara
23.	Societatea Comercială de Exploatare a Lucrărilor de Îmbunătățiri Funciare „Scelif” Iași — S.A.	Iași	Iași
24.	Societatea Comercială de Exploatare a Lucrărilor de Îmbunătățiri Funciare „Scelif” Ialomița — S.A.	Slobozia	Ialomița
25.	Societatea Comercială de Exploatare a Lucrărilor de Îmbunătățiri Funciare „Scelif” Maramureș — S.A.	Baia Mare	Maramureș
26.	Societatea Comercială de Exploatare a Lucrărilor de Îmbunătățiri Funciare „Scelif” Mehedinți — S.A.	Drobeta-Turnu Severin	Mehedinți
27.	Societatea Comercială de Exploatare a Lucrărilor de Îmbunătățiri Funciare „Scelif” Mureș — S.A.	Sângeorgiu de Mureș	Mureș
28.	Societatea Comercială de Exploatare a Lucrărilor de Îmbunătățiri Funciare „Scelif” Neamț — S.A.	Piatra-Neamț	Neamț
29.	Societatea Comercială de Exploatare a Lucrărilor de Îmbunătățiri Funciare „Scelif” Olt — S.A.	Caracal	Olt
30.	Societatea Comercială de Exploatare a Lucrărilor de Îmbunătățiri Funciare „Scelif” Prahova — S.A.	Ploiești	Prahova

Nr. crt.	Denumirea societății comerciale	Localitatea de reședință	Județul
31.	Societatea Comercială de Exploatare a Lucrărilor de Îmbunătățiri Funciare „Scelif” Satu Mare — S.A.	Satu Mare	Satu Mare
32.	Societatea Comercială de Exploatare a Lucrărilor de Îmbunătățiri Funciare „Scelif” Sălaj — S.A.	Zalău	Sălaj
33.	Societatea Comercială de Exploatare a Lucrărilor de Îmbunătățiri Funciare „Scelif” Sibiu — S.A.	Sibiu	Sibiu
34.	Societatea Comercială de Exploatare a Lucrărilor de Îmbunătățiri Funciare „Scelif” Suceava — S.A.	Suceava	Suceava
35.	Societatea Comercială de Exploatare a Lucrărilor de Îmbunătățiri Funciare „Scelif” Teleorman — S.A.	Comuna Nanov	Teleorman
36.	Societatea Comercială de Exploatare a Lucrărilor de Îmbunătățiri Funciare „Scelif” Timiș — S.A.	Timișoara	Timiș
37.	Societatea Comercială de Exploatare a Lucrărilor de Îmbunătățiri Funciare „Scelif” Tulcea — S.A.	Tulcea	Tulcea
38.	Societatea Comercială de Exploatare a Lucrărilor de Îmbunătățiri Funciare „Scelif” Vaslui — S.A.	Vaslui	Vaslui
39.	Societatea Comercială de Exploatare a Lucrărilor de Îmbunătățiri Funciare „Scelif” Vâlcea — S.A.	Râmnicu Vâlcea	Vâlcea
40.	Societatea Comercială de Exploatare a Lucrărilor de Îmbunătățiri Funciare „Scelif” Vrancea — S.A.	Focșani	Vrancea
41.	Societatea Comercială de Exploatare a Lucrărilor de Îmbunătățiri Funciare „Scelif” București — S.A.	București	București

HOTĂRÂREA GUVERNULUI Nr. 217/1995*)

privind organizarea și funcționarea Agenției Naționale pentru Privatizare

Art. 1. — Agenția Națională pentru Privatizare este organ de specialitate al administrației publice centrale în subordinea Guvernului, care realizează, în conformitate cu legea, administrarea programelor în domeniul privatizării.

Art. 2. — Agenția Națională pentru Privatizare, în condițiile prevăzute de lege și ale strategiei guvernamentale de reformă economică, are următoarele atribuții:

1. coordonează, îndrumă și controlează întregul proces de privatizare;

2. urmărește funcționarea mecanismului procesului de privatizare în toate sectoarele economiei naționale și ia măsuri pentru buna desfășurare a acestuia și pentru crearea condițiilor optime societăților comerciale ce urmează a fi privatizate;

3. prezintă Guvernului propuneri privind strategia și mecanismele de dezvoltare a sectorului privat;

4. stabilește listele cu societățile comerciale ce urmează a fi supuse procesului de privatizare;

5. participă cu rol de mediator, în numele Guvernului, pentru rezolvarea eventualei divergențe dintre Fondul Proprietății de Stat și Fondul Proprietății Private, pe linia privatizării societăților comerciale;

6. aprobă privatizarea societăților comerciale în situația când Fondul Proprietății de Stat își pierde calitatea de acționar cu rol de control în cadrul respectivelor societăți comerciale;

7. asigură realizarea cadrului legal și instituțional pentru crearea fondurilor mutuale;

8. asigură introducerea, în formă standard, a evidenței acționarilor la nivelul fiecărei societăți comerciale, realizând și evidența mișcărilor acestora, în conformitate cu prevederile Legii nr. 31/1990, prin Registrul unic al acționarilor;

9. avizează propunerile de acordare de concesiuni și de organizare de licitații pentru încheierea de contracte de concesiune pentru activități economice, servicii publice și unități de producție ale unor regii autonome și terenuri proprietate de stat;

10. controlează respectarea de către concesionari a obligațiilor asumate prin contractul de concesiune;

11. propune Guvernului, spre aprobare, încheierea de contracte de subconcesiune;

12. elaborează și prezintă Guvernului spre aprobare norme metodologice privind condițiile de organizare și desfășurare a vânzărilor de acțiuni și active, de schimbare a

*) Republicată în temeiul art. III din Hotărârea Guvernului nr. 1.031 din 19 decembrie 1995, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 299 din 28 decembrie 1995, dându-se alineatelor și punctelor o nouă numerotare.

certificatelor de proprietate în acțiuni la societățile comerciale ce urmează a fi privatizate;

13. rezolvă, în condițiile legii, contestațiile formulate de deținătorii certificatelor de proprietate împotriva soluțiilor date de Fondurile Proprietății Private, în exercitarea dreptului de control și inițiativă al deținătorilor certificatelor de proprietate;

14. aprobă încheierea de contracte de asistență de specialitate cu firme de consultanță străine;

15. urmărește realizarea programului de asistență tehnică din străinătate și asigură organizarea de forme de pregătire a personalului în domeniile evaluării societăților comerciale, organizării de licitații, vânzării de acțiuni, brokeraj și alte activități legate de procesul de privatizare;

16. realizează activități de comunicație, pe plan intern și extern, în vederea promovării procesului de privatizare;

17. efectuează, ținând seama de practica internațională, analize și studii în domeniul privatizării societăților comerciale cu capital de stat;

18. controlează respectarea de către instituțiile cu sarcini și atribuții în domeniul privatizării a prevederilor Legii nr. 58/1991, precum și a celorlalte acte normative din acest domeniu;

19. răspunde de aducerea la îndeplinire a prevederilor Ordonanței Guvernului nr. 25/1993 privind stimularea întreprinderilor mici și mijlocii, aprobată și modificată prin Legea nr. 83/1994;

20. prestează, pe bază de contract, servicii de asistență tehnică și consultanță pe linia realizării procesului de privatizare în domeniile: economic, financiar, comercial și juridic;

21. editează periodic Buletinul informativ privind desfășurarea procesului de privatizare;

22. îndeplinește orice alte atribuții stabilite prin acte normative pentru domeniul său de activitate.

Art. 3. — (1) Agenția Națională pentru Privatizare este condusă de un președinte care se asimilează cu funcția de secretar de stat, numit prin decizia primului-ministru. Pe lângă președintele Agenției Naționale pentru Privatizare funcționează, ca organ consultativ, Colegiul de conducere al Agenției Naționale pentru Privatizare. Componenta colegiului se aprobă prin ordinul președintelui, cu avizul membrului din Guvern care coordonează această activitate. Președintele agenției îndeplinește și funcția de președinte al colegiului de conducere.

(2) Președintele conduce întreaga activitate a Agenției Naționale pentru Privatizare și o reprezintă în raporturile cu ministerele, alte autorități publice și organizații, precum și cu persoane juridice și fizice din țară sau din străinătate.

(3) În realizarea atribuțiilor Agenției Naționale pentru Privatizare președintele emite, potrivit legii, ordine și instrucțiuni.

Art. 4. — (1) Numărul maxim de posturi este de 170, exclusiv demnitarul și personalul Oficiului de Prestări Servicii și Buletin Informativ.

(2) Structura organizatorică a Agenției Naționale pentru Privatizare este prevăzută în anexa la prezenta hotărâre. Salarizarea personalului agenției se face conform anexei nr. 8 la Legea nr. 40/1991, republicată. În cadrul acesteia,

prin ordin al președintelui agenției, se pot organiza servicii și birouri, precum și colective temporare.

(3) Personalul încadrat la Direcția generală întreprinderi mici și mijlocii și reprezentare în teritoriu din structura Agenției Române de Dezvoltare, cu excepția celui de reprezentare în teritoriu, trece în structura Agenției Naționale pentru Privatizare, cu menținerea gradului sau a treptei profesionale și a gradației avute la data preluării prin transfer în interesul serviciului.

(4) Secretariatul permanent al Centrului balcanic de cooperare între întreprinderi mici și mijlocii se organizează la nivel de serviciu.

(5) În cadrul numărului maxim de posturi aprobat, Agenția Națională pentru Privatizare va include în statul de funcții personal de specialitate pentru coordonare în profil teritorial, care își va desfășura activitatea cu sprijinul prefecturilor.

(6) Atribuțiile concrete ale direcțiilor generale, direcțiilor, serviciilor și birourilor din structura organizatorică se stabilesc prin regulamentul de organizare și funcționare și se aprobă prin ordin al președintelui Agenției Naționale pentru Privatizare.

Art. 5. — (1) Agenția Națională pentru Privatizare poate să presteze pe bază contractuală activități lucrative ca: servicii de asistență tehnică și consultanță, brokeraj, evaluări de societăți comerciale, studii de fezabilitate, caiete de sarcini și altele asemenea.

(2) Pentru realizarea unor asemenea activități, Agenția Națională pentru Privatizare are în subordine Oficiul de Prestări Servicii și Buletin Informativ, organizat la nivel de direcție generală, cu personalitate juridică, ale cărui cheltuieli de funcționare și investiții se acoperă, în condițiile legii, din veniturile extrabugetare realizate. Numărul de posturi și structura organizatorică se aprobă prin ordinul președintelui Agenției Naționale pentru Privatizare.

(3) Nivelurile de salarizare pentru personalul Oficiului de Prestări Servicii și Buletin Informativ sunt cele prevăzute în anexa nr. 10 la Hotărârea Guvernului nr. 281/1993.

Art. 6. — (1) În exercitarea atribuțiilor sale, Agenția Națională pentru Privatizare colaborează cu ministerele, organele centrale de specialitate din subordinea Guvernului, cu autoritățile publice locale.

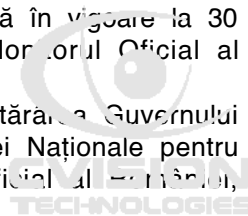
(2) Prefecturile vor asigura spațiul necesar desfășurării activității în teritoriu a salariaților Agenției Naționale pentru Privatizare și vor suporta din bugetul propriu cheltuielile materiale, de întreținere și de comunicații.

Art. 7. — Agenția Națională pentru Privatizare are în dotare, pentru transportul persoanelor din aparatul propriu, un număr de autoturisme stabilit potrivit prevederilor legale.

Art. 8. — Ministerul Finanțelor va introduce modificările corespunzătoare în bugetul Agenției Naționale pentru Privatizare.

Art. 9. — (1) Prezenta hotărâre intră în vigoare la 30 de zile de la data publicării ei în Monitorul Oficial al României*).

(2) La aceeași dată se abrogă Hotărârea Guvernului nr. 4/1993 privind organizarea Agenției Naționale pentru Privatizare, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 24 din 10 februarie 1993.

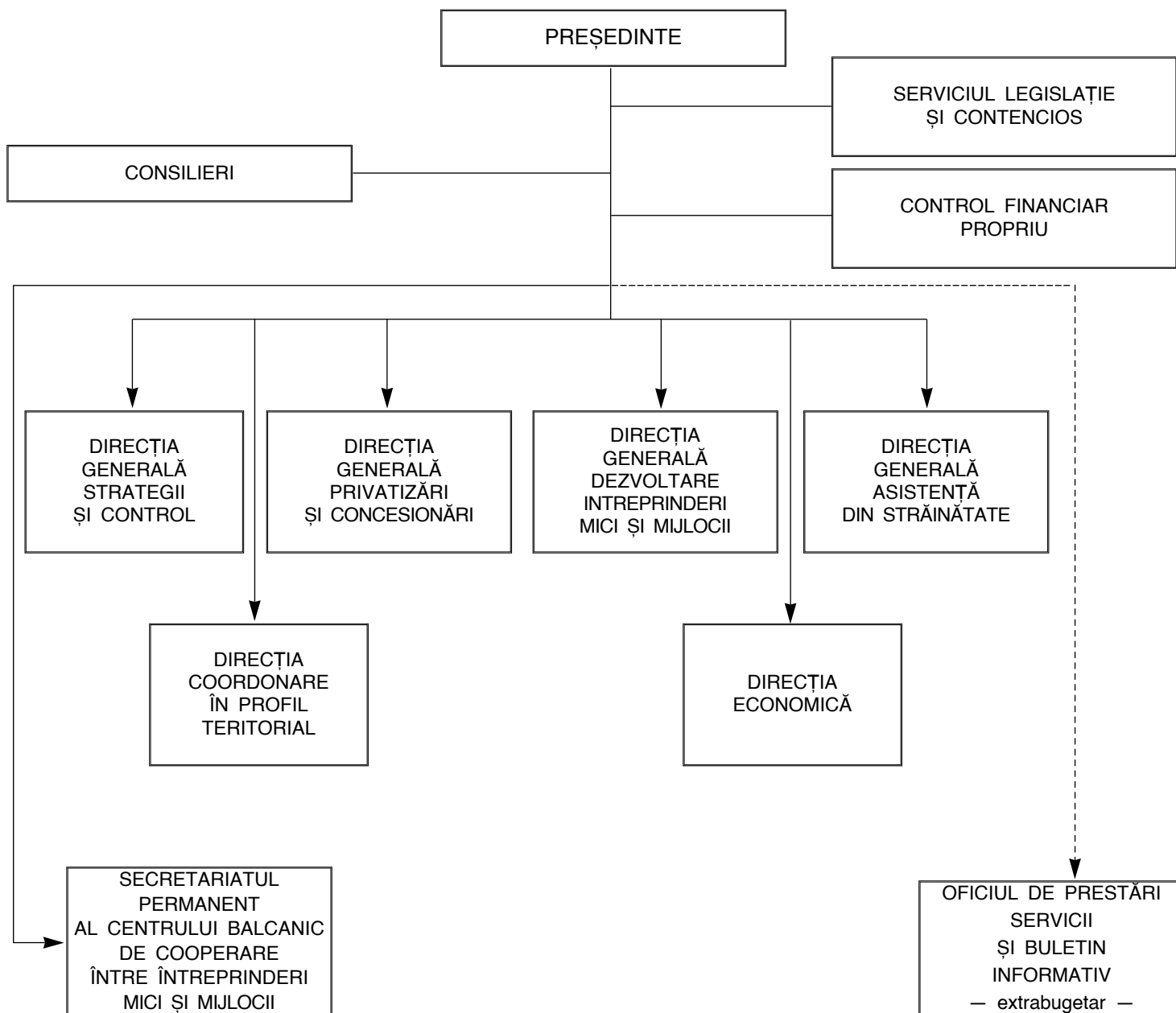

ANEXĂ

Numărul maxim de posturi: 170

(exclusiv demnitarul și personalul

Oficiului de Prestări Servicii și Buletin Informativ)

AGENȚIA NAȚIONALĂ PENTRU PRIVATIZARE**NOTĂ:**

Conținutul prezentei anexă este în conformitate cu prevederile art. II din Hotărârea Guvernului nr. 1.031/1995, începând cu data de 28 decembrie 1995, Agenția Națională pentru Privatizare va exercita atribuțiile prevăzute în Hotărârea Guvernului nr. 256/1993 privind unele măsuri referitoare la Centrul de consultanță și servicii pentru întreprinzătorii particulari, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 149 din 2 iulie 1993, Hotărârea Guvernului nr. 805/1994 privind facilitățile economico-financiare acordate întreprinderilor mici și mijlocii, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 333 din 1 decembrie 1994, și Hotărârea Guvernului nr. 555/1995 privind Proiectul Regional pentru Sprijinirea Întreprinderilor Private Mici și Mijlocii din Europa Centrală și de Est și Comunitatea Statelor Independente, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 175 din 1 august 1995.

HOTĂRÂREA GUVERNULUI Nr. 488/1995*)
privind unele măsuri referitoare la desfășurarea învățământului
în anul școlar (universitar) 1995/1996

Art. 1. — Hotărârea Guvernului nr. 283/1993 privind unele măsuri referitoare la desfășurarea învățământului în anul școlar (universitar) 1993/1994, modificată prin Hotărârea Guvernului nr. 426/1994 privind unele măsuri referitoare la desfășurarea învățământului în anul școlar (universitar) 1994/1995, cu excepția anexei nr. 1, se aplică și pentru anul școlar (universitar) 1995/1996.

Art. 2. — Articolul 41 litera a) liniuța a 2-a din Hotărârea Guvernului nr. 283/1993 se modifică și va avea următorul cuprins:

„— ciclul II va fi organizat separat pentru forma lungă de învățământ și, respectiv, pentru forma scurtă (colegii universitare), activitatea desfășurându-se pe specializările cuprinse în structura instituției de învățământ superior,

aprobată prin ordin al ministrului învățământului. Ciclul II va cuprinde, pentru învățământul de zi, la forma lungă de învățământ, studenții din anii III și IV (2 ani), iar la forma scurtă de învățământ (colegii universitare), studenții din anul III (1 an);“

Art. 3. — Articolul 42 din Hotărârea Guvernului nr. 283/1993 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 42. — Admiterea în ciclul III de învățământ se va face prin concurs.“

Art. 4. — Planul de școlarizare pentru anul de învățământ 1995/1996, la toate gradele, este cel prevăzut în anexa care face parte integrantă din prezenta hotărâre.

Art. 5. — Prezenta hotărâre intră în vigoare începând cu anul de învățământ 1995/1996**).

ANEXĂ

PLANUL DE ȘCOLARIZARE

pentru anul școlar (universitar) 1995/1996 la toate gradele de învățământ

I. Învățământ preșcolar	IV. Învățământ liceal
Numărul copiilor cuprinși în grădinițe din care, în:	a) Învățământ de zi
– grădinițe cu program normal	Numărul elevilor în clasa a IX-a
– grădinițe cu program prelungit, săptămânal, case de copii preșcolari	– total —
	180.000
	b) Învățământ seral — total
	40.500
	din care:
	1. Clasa a IX-a
	5.500
	2. Clasa a X-a
	8.000
	3. Clasa a XI-a
	27.000
	V. Învățământ profesional
	Numărul elevilor în anul I învățământ de zi
	80.000
	VI. Învățământ complementar sau de ucenici
	Numărul elevilor în anul I învățământ de zi
	43.000
	VII. Învățământ postliceal de specialitate
	Numărul elevilor în anul I
	22.000
	VIII. Învățământ special pentru preșcolari și elevi cu deficiențe senzoriale și intelectuale
	1. Numărul copiilor cuprinși în grădinițele pentru copii cu deficiențe și casele de copii preșcolari pentru copii cu deficiențe
	4.000

*) Republicată în temeiul art. II din Hotărârea Guvernului nr. 1.071 din 28 decembrie 1995, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 302 din 29 decembrie 1995.

Hotărârea Guvernului nr. 488 din 3 iulie 1995 a fost publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 152 din 17 iulie 1995.

** Art. 3 din anexa la Hotărârea Guvernului nr. 488 din 3 iulie 1995.

2. Numărul copiilor cuprinși în căminele-școală pentru minori cu deficiențe mintale și motorii	3.300	9. Numărul persoanelor cu deficiențe din centrele de pedagogie curativă și terapie socială	250
3. Numărul elevilor din școlile cu clasele I—VIII pentru copii cu deficiențe senzoriale și intelectuale	34.000	10. Numărul minorilor cuprinși în casele de copii cu handicap mintal ușor	300
4. Numărul elevilor din școlile profesionale pentru minori cu deficiențe de auz, de vedere, mintale și motorii (anul I)	6.000	IX. Învățământ superior	
5. Numărul elevilor din liceele speciale pentru tineri cu deficiențe de auz, de vedere și motorii (clasa a IX-a)	270	1. Numărul studenților în anul I	46.000
6. Numărul elevilor din școlile postliceale speciale pentru tineri cu deficiențe de vedere și motorii (anul I)	100	2. Numărul studenților în primul an de studii aprofundate	5.000
7. Numărul elevilor din școlile speciale de reeducare (învățământ primar, gimnazial, liceal și profesional)	1.000	3. Numărul studenților în anul I la Facultatea de Marină Civilă din cadrul Academiei Navale „Mircea cel Bătrân“ pregătiți pe bază de contract, cu suportarea cheltuielilor de către agenții economici beneficiari	135
8. Numărul minorilor din centrele de educație specială și recuperare a copiilor cu deficiențe	1.000	X. Învățământ postuniversitar	
		Numărul cursanților	15.000

ÎN ATENȚIA CELOR INTERESAȚI: ABONAȚI ȘI ALȚI CITITORI!

Prin Hotărârea Guvernului nr. 358/1991, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 137 din 1 iulie 1991, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 95 din 13 aprilie 1994, a fost înființată Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, sub autoritatea Camerei Deputaților, care are obligația publicării în Monitorul Oficial al României a actelor normative, nepublicarea lor atrăgând inexistența acestora.

Pentru a cunoaște legislația ce a fost adoptată după Revoluția din Decembrie 1989, pentru a fi informați cu privire la dezbaterile parlamentare, pentru a putea contacta partenerul de afaceri pe care îl doriți, pentru efectuarea formalităților de publicitate prevăzute de lege, Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, cu sediul în București, str. Izvor nr. 2-4, Palatul Parlamentului, sectorul 5, prin Serviciul relații cu publicul și agenții economici, București, str. Blanduziei nr. 1, sectorul 2, invită societățile comerciale, întreprinzătorii particulari din țară și din străinătate, precum și pe toți cei interesați, să se adreseze în acest scop, zilnic, între orele 8,00-15,00, iar vinerea, între orele 8,00-13,00, la telefon 211.57.30 sau direct la sediul acestuia.

Aducem, pe această cale, la cunoștință că, începând cu data de 1 ianuarie 1996, prețurile practicate de regie pentru publicațiile sale, la care puteți face abonamente la oficiile poștale sau la filialele societăților comerciale: RODIPET — S.A. (telefon 400.15.10), AMCO PRES — S.R.L. (telefon 643.93.90) și GEMINA PRES — S.R.L. (telefon 628.33.73), sunt următoarele:

Nr. crt.	Denumirea publicației	Valoarea abonamentului anual — lei —	Valoarea abonamentului trimestrial — lei —			
			Trim. I	Trim. II	Trim. III	Trim. IV
1.	Monitorul Oficial al României, Partea I, în limba română	121.000	30.250	33.275	36.600	40.260
2.	Monitorul Oficial al României, în limba română, numere bis, de dimensiunea unei cărți (de peste 48 pagini/exemplar), care nu se includ în abonamentul de la nr. crt. 1	75.000	—	—	—	—
3.	Monitorul Oficial al României, Partea I, în limba maghiară	221.000	55.250	55.250	55.250	55.250
4.	Monitorul Oficial al României, Partea a II-a	415.000	103.750	103.750	103.750	103.750
5.	Monitorul Oficial al României, Partea a III-a	76.800	19.200	19.200	19.200	19.200
6.	Monitorul Oficial al României, Partea a IV-a	400.000	100.000	100.000	100.000	100.000
7.	Colecția Legislația României	48.000	12.000	13.200	14.520	15.970
8.	Colecția de hotărâri ale Guvernului	108.000	27.000	29.700	32.670	35.900
9.	Repertoriul actelor publicate în Monitorul Oficial al României, Partea I	21.000	—	—	—	—
10.	Decizii ale Curții Constituționale	8.000	—	—	—	—
11.	Legislația României, ediții trilingve	27.000	—	—	—	—

Foarte important!

Abonamentul anual vă conferă informații complete și prompte cu privire la legislație și o economie importantă în bugetul dumneavoastră.

Pentru informații suplimentare, vă rugăm să vă adresați la telefon 614.24.29 sau fax 312.47.03.

EDITURA PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, str. Izvor nr. 2-4, Palatul Parlamentului, sectorul 5, București, cont nr. 30.90.12.301 B.C.R. — S.M.B.

Adresa pentru publicul larg: Serviciul relații cu publicul și agenții economici, București, str. Blanduziei nr. 1, sectorul 2, telefon 211.57.30.

Tiparul: Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, telefon 668.55.58 și 614.17.39.